

عنوان مقاله:

ارتقای کیفیت محیط در بافت های ناکارآمد شهری رویکردی اجتماعی - مکانی از کیفیت زندگی

محل انتشار:

کنفرانس ملی عمران، معماری و فناوری اطلاعات در زندگی شهری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

الهام لشکری - عضو هیئت‌تعلیمی دانشگاه سجاد

خلاصه مقاله:

یکی از گرایش های نوین که تأثیر شگرفی در فرایند تحول دیدگاه ها و روش های برنامه ریزی شهری در نیمه دوم قرن بیستم داشته است، نظریه های اجتماعی و کیفی توسعه است که در قالب مفاهیمی همچون کیفیت زندگی، رفاه اجتماعی، عدالت اجتماعی و... نمود یافته است. امروزه توجه به کیفیت زندگی شهری، به عنوان یک ضرورت اساسی در برنامه های توسعه شهری و به ویژه در بافت های ناکارآمد حکایت از بازتولید محیط های شهری به نحوی مطلوب در تقویت جنبه های اجتماعی- مکانی دارد. این نوشتار ضمن توجه به مفهوم کیفیت محیط و چالش های آن در بافت های ناکارآمد شهری، به بیان مفهوم کیفیت زندگی و جایگاه آن در بازآفرینی شهری می پردازد و اهداف ارتقاء ارزش های کیفی محیط در جهندست یافتن به زندگی شهری باکیفیت را در فرآیند بازآفرینی موردتوجه قرار داده است. نتایج حاصله نشان میدهد که ارتقاء کیفیت در این بافت ها جهت ایجاد سرمایه اجتماعی، رفاه و عدالت اجتماعی امری ضروری در بهبود کیفیت زندگی می باشد.

کلمات کلیدی:

کیفیت محیط شهری، کیفیت زندگی، بافت ناکارآمد، بازآفرینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1134697>

